

vel fra Restauratørernes som fra Tjenernes Side har gjort gældende, at den ganske vilde ødelægge Restaurationsnæringen, er det dog min Tro, at det vil gaa med denne Skat, som det er gaaet med Forlystelsesskatten, der i sin Tid blev betegnet som en Skat paa Kultur. Erfaringerne fra de foregaaende Aar synes mig at være et Vidnesbyrd om, at hverken Teaterdriften ej heller de andre kulturelle Goder, som er blevet belagt med Skat — for at bruge et Udtryk, der er anvendt under Skattelovsdebatten —, har lidt derunder, og navnlig synes jeg heller ikke, at man har hørt noget til den Frygt, siden vi for nogle Aar tilbage fordoblede Skatten. Forslaget om Restaurationskatten søger gennem Undtagelsesbestemmelser at aabne Adgang til Fritagelse for Afgiften for visse Personer og Samfundslag, som utvivlsomt ikke bør rammes af den. Det er muligt, at der dog alligevel er nogle af dem, der vil blive ramt af den, som ikke bør rammes, og jeg kunde derfor tænke mig, at Udvalget kunde rette sine Bestræbelser mod at finde en Form for at raade Bod herpaa uden ganske at borteliminere Udbyttet af Skatten. Der er desuden givet Adgang for Finansministeren til at dispensere fra Loven, og lad mig i Tilknnytning til denne Dispensationsmulighed sige, at det er mig ikke bekendt, om Rigsdagens Restauratør har Næringsbevis, og om Rigsdagens Restaurant derfor vil blive underkastet Skatten, men jeg for min Del har intet som helst Ønske om, at Finansministeren skal benytte sin Ret til at fritage Restauranten og derigennem Rigsdagsmændene for denne eventuelle Skatteydelse.

Den højtærede Finansminister har nævnt, at han naturligvis har staaet overfor Valget mellem flere Skattekloder, men han har valgt denne navnlig med den Begrundelse, at den helt og fuldt faldt udenfor Hjemmene, og jeg maa sige, at naar man har Valget mellem en Skat, der rammer indenfor eller udenfor Hjemmene, saa foretrækker jeg ubetinget det sidste.

Man har ligeledes beklaget sig over denne Skat for de Handelsrejsendes Vedkommende. Der er for det første dertil at sige, at deres Hotelophold dog altsaa ikke bliver fordyret, men dernæst kunde den paagældende Samfundsklasse ogsaa tage det Forslag i Betragtning, der er forelagt for Rigsdagen om en betydelig Nedsættelse af Statsbanetaksterne. Der er vel ingen Samfundsklasse, der vil høste saa stor Fordel af denne Nedsættelse som netop de Handelsrejsendes.

Kontrollen med Lovens Overholdelse kan vel nok frembyde Vanskeligheder, men da Bestemmelserne herom er væsentlig overensstemmende med de Bestemmelser, der gælder for Tobaksskattens Vedkommende, og denne har været praktiseret gennem flere Aar, maa denne nye Kontrol vel ogsaa kunne praktiseres.

Jeg tror at kunne indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg vil forbeholde mig ved Forhandlingens Slutning at foreslaa de tre Lovforslag henvist til det Udvalg, der er nedsat til Behandlingen af Indkomst- og Formueskatten. Jeg haaber, at det der maa lykkes at opnaa en Forstaaelse om disse Lovforslag, saaledes at Staten kan faa det Udbytte, den har paaregnet derigennem.

Wilmann: Jeg skal indskrænke mig til at sige nogle faa Ord om de to nye forelagte Lovforslag, nemlig Lovforslaget om en Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer, som er bestemt til at skulle indbringe ca. 10 Mill. Kr., og Lovforslaget om en Afgift af Omsætningen paa Kafeer, Restaurationer m. m., som er tænkt at skulle indbringe ca. 15 Mill. Kr. Af den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs)'s Udtalelser synes jeg, det klart fremgaar, at det eneste, der kan siges om disse Forslag, er det, han allerede har sagt: at de vil indbringe henholdsvis 10 og 15 Mill. Kr. til Statskassen, der trænger til alle de Penge, den kan faa. Om begge disse to Lovforslag gælder det, at de vil genere de paagældende virksomheder og paaføre dem en Mængde Arbejde og en Mængde Kontrol, og hvis vedkommende ikke opfylder disse Bestemmelser, vil de ifalde store Bøder og Mulkter. Jeg synes i det hele taget, at Venstre i Retning af Opfindsomhed med Hensyn til Skattelove har udviklet sig i en bestemt Retning, siden det nye Parti, Erhvervspartiet, er opstaaet, og siden dette ved enhver Lejlighed støtter dem saa kraftigt. Jeg tænker, disse Lovforslag skal være en Anerkendelse for denne gode Støtte.

Det er sagt mig, at mange af disse Chokoladeslikkerier bliver lavet af nogle Damer, der derefter selv forhandler dem. I Fremtiden skal der Næringsbevis til, og der skal føres autoriserede Bøger. Det undrer mig noget, at et Parti som Venstre, der særlig har sit Tilhold blandt Landmændene, om hvem de siger, at de ikke egner sig til at føre saadanne Bøger, vil